

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1551. usque ad annum 1553

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1771

VD18 90118561

§. 133. Malacensis Præfectus ob Evangelii prædicandi facultatem Xaverio denegatam anathemate percussus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66577](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66577)

Sæc. XVI.
A C. 1552.

nem Surarium Malacensem Vicarium adiit, eidemque rei gestæ seriem exposuit, precatus, ut hujus negotii curam in se susciperet: Id quoque Xaverii precibus dedit Vicarius, atque Alvarum invicens eundem per Christi Domini viscera obtestabatur, ne sese piis Sancti hujus Viri consiliis opponeret; Insuper, si illius in augenda Religione conatibus obstare pergeret, ex Pontificis auctoritate eidem Ecclesiæ censuras denunciabat, simulque eum hortabatur, ne tam atrox facinus abs dubio severe admodum a Deo vindice plectendum committeret; verum cuncta Xaverii monita in irritum cecidere.

§. CXXXIII.

Malacensis Præfectus ob Evangelii prædicandi facultatem Xaverio denegatam anathemate percussus.

Itaque Xaverius, cum Præfecti obstinationem frangere desperaret, ad anathematis pœnam adigebatur, quam etiam supremus Episcopi Vicarius contra Præfectum, omnesque ejus pertinaciæ fautores, aut criminis socios pronuntiabat: verum nec hæc severitas ampliora, quam prius lenitas, ab obfirmato illius animo extorquere poterat; quip-

Orland. l. 12.
n. 93. & 94.
Turfelin.
l. 5. c. 7.

Sæcul. XVI
A. C. 1552.

pe ægre ab eo impetratum, ut solum Franciscum in Sinas abire pateretur, quo in itinere Vir Apostolicus plurima tolerare cogebatur.

§. CXXXIV.

Xaverius solus in Sinas profectus, atque ad Insulam Sancianum delatus.

*Turfet. c. 8.
Orland. n.
102.*

Postquam Xaverius ad Insulam Sancianum a continenti circiter viginti quinque leucis e regione Cantonensis Provinciæ dissitam advenerat, Lusitanorum Mercatorum non pauci comperito Sinensis itineris consilio gravibus omnino verbis Xaverio eadem, quæ jam antea fuere prænuntiata, pericula significabant, dicentes, quod omnes aditus peregrinis penitus, intentatis etiam severissimis pœnis essent occlusi, atque omnino continentem attingere, extero homini nefas esset, nisi speciali Magistratus venia prius obtenta, quæ tamen non nisi ægerrime concederetur. Verum Xaverius hisce Mercatoribus eadem respondit, quæ ad Perezium, seu Petrium Societatis Jesu Sacerdotem, ac Malacensis Colegii Rectorem perscripserat. „Ex speciali, inquit Xaverius, Dei gratia ad arduam vocatum expeditionem, si vero difficultatibus

„tibus forte territus de illius executio- Sæcul. XVI.
 „ne dubitarem, animumque desponde- A. C. 1552.
 „rem, hoc peccatum, quod sic com- Epist. Xav.
 „mitterem, præponderaret malis, quæ 14. ep. 15.
 „mihi intentantur: Jam vero ratum fi- Et 16.
 „xumque animo est: Sinas pergere Orland. n.
 „confitui, nihilque me a meo propo- 164.
 „sito avertere poterit, etiamsi omnes in-
 „ferni portæ adversus me sese aperirent,
 „cuncta flocci pendo, dummodo Deus
 „mihi sit propitius; si enim Dominus
 „pro nobis, quis contra nos?

§. CXXXV.

*Cantonem venire prohibitus, morbo-
que correptus.*

Cum iter suum jamjam adornaret, no- Turfel. c. 10.
 væ oboriuntur difficultates; quippe Et 11. n. 108.
 recens ejus interpret, cujus ministerio Et 109.
 summopere egebat, seu occulta Lusitanorum arte, seu periculorum metu inductus cum Xaverio iter prosequi renuit, eumque subito deseruit, nec minus Mercator quidam, qui Xaverium comitari, eumque usque ad Cantonensem portum deducere sponderat, æque, ac interpret Sinenfis fidem fefellit, nec suo promisso stetit. Omnibus hisce adversæ fortunæ vicissitudinibus fractus Xaverius rursus in morbum incidit, quem vix Mense Octobri Sancianum ap-
 H h 4   pulsus